

A Halottak napja (latinul Commemoratio omnium Fidelium Defunctorum) keresztény ünnep. November 2-án tartjuk, Mindenszentek napját követően.

Magyarországon a két egymást követő ünnephez kötődő szokások széles körben élnek a nem katolikusok között is. Ünneplése sok keresztény országban elterjedt a protestánsok közt is és ünneplik az anglikánok is. Az ortodox kereszténység naptárában több halottak napja is szerepel.

Az ünnep már az ókori Rómában is létezett ferialia néven. A Katolikus Egyházban először 998-ban ünnepelték. Szent Odiló clunyi apát kezdeményezése volt, hogy a Mindenszentek napja után, amely az üdvözült lelkekre emlékezik, emlékezzenek meg valamennyi elhunyt hívőről is. Az ünnep a 11. században terjedt el széles körben a clunyi bencések hatására, a 14. században vált hivatalossá.

Az ünnepet azért látták szükségesnek, mert a keresztény gondolkodás szerint a kisebb bűnökért a lélek a purgatóriumban bűnhődik és üdvözülését meggyorsíthatja ha az élők könyörögnek érte. Ekklesziológiailag a küzdő egyház (Ecclesia militans) megemlékezése a tisztító tűzben időző lelkekre, a szenvedő egyházra (Ecclesia patiens).

A Halottak napján gyakran mondott imádság a Halottak olvasója, amely öt tizedből áll, Jézus öt sebének emlékeztére.

Népelemek: SzVU 235-252. és EN 525, 526, 531, 534, 536, 538, 542, 545, 547, 549, 552, 553.